

Kilencedik fejezet

Salome halála. Agrippa fogsága és szabadulása.

Herodes Antipas számuézetese

Archelaos ethnarchiáját római tartományra szervezték át, de a másik két uralkodó, Philippos és Herodes Antipas, tovább is kormányozta tetrarchiáját. Közben Salome meghalt; és Augustus feleségére, Juliára hagyományozta fejedelemségét, Jamniával és Phasaélis melletti pálmaerdővel együtt. Augustus ötvenhét évig, hat hónapig és két napig uralkodott ott; halála után a római császárság Tiberiusra, Julia fiára szállt, s Herodes és (154) Philippos ekkor is birtokában maradt tetrarchiájának; az utóbbi Paneas kerületben a Jordán forrásainál Kaisareia városát, Alsó-Gaulanitiben Julius városát alapította, Herodes pedig Tiberias városát Galileában és ugyancsak egy Julius nevű várost Peraiában.

Tiberius Pilatust küldte Judaeába helytartónak. Ez éjnek idején titokban bevitette Jeruzsálembe a császárnak a képmásait, amelyek a rómaiak hadijelvényeit díszítik. De már kora reggel a zsidók rettenetesen felzúdultak, mert akik odajöttek és meglátták a képmásokat, megdöbbenek, hogy így megsértették törvényeiket; ugyanis ezek tiltják mindennemű képmás felállítását a városban. A város lakosainak elkeseredése hozzájárult ahhoz, hogy a falusi lakosság nagy tömegekben a városba tódult; most együtt felkerekedtek, és Pilatushoz mentek Kaisareiba. Könyörögtek: távolítsa el Jeruzsálemből a képmásokat, és ne háborgassa ősi vallási hagyományait. Mivel Pilatus elutasította kérésüket, földre vetették magukat, és öt nap s öt éjjel mozdulatlanul ott feküdtek.

Hatodnap Pilatus a nagy hippodromban az emelvényen helyet foglalt, és összehívta a népet, mintha kérésükre akarna felelni. De a katonának megadta a már előre megállapított jelt, hogy a zsidókat fegyveresen fogják körül. Miután a katonák három sorban körülzárták őket, a zsidók a váratlan látványra először megriadtak; de mikor Pilatus fenyegetődött, hogy valamennyiüket lemészároltatja, ha nem hajlandók megtérni a városban a császár képmásait, és egyúttal odaintett katonáinak, hogy rántsanak kardot, a zsidók, mintha összebeszéltek volna, egyszerre letérdeltek, lemeztelenítették nyakukat, és hangosan kiáltottak, hogy inkább megöletik magukat, de nem szegik meg a törvényt. Pilatus meghökkent, hogy a nép ilyen hősiiesen védelmezi vallását, és parancsot adott, hogy a hadijelvényeket azonnal távolítsák el Jeruzsálemből.

Később megint zavargást okozott azzal, hogy a templomi kincset, amelynek *korban* a neve, 400 stadion hosszúra vízvezeték építésére használta fel. Emiatt a nép felzúdult, és midőn Pilatus Jeruzsálembe jött, zajongva körülözönlötte a helytartói emelvényt. Pilatus azonban már előzőleg értesült a lázongásról, (155) katonáit polgári ruhába öltöztette, és fegyveresen kiküldte, hogy elvegyüljenek a tömegben; az volt a parancsuk, hogy a zajongók ellen ne használják kardjukat, hanem korbáccsal verjék szét őket. Mikor emelvényéről megadta a jelt - részben a katonák korbácsütései következtében, részben pedig azért, mert menekülő honfitársaik összetaposták őket -, rengeteg zsidó elpusztult. A nép annyira megrémült ezek halálán, hogy elcsöndesedett.